

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan sveder, isimki nedelje in prasnike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnistvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Ministerska kriza v Italiji.

Malo pred velikonočnimi prazniki nastala je kar iznenada, ko nihče ni pričakoval kaj takega, ministerska kriza v Italiji. Ne bode se ta kriza, če je verjeti najnovejšim poročilom, znabiti razširila tako, kakor se je mislilo s početka, nego ostala bode le parcijska. Po najnovejšem stanju utegneta zdaj izstopiti iz kabineta samo finančni minister Colombo, ki je prav za prav prouzročil vso krizo, in pa vojni minister Pelloux.

Ako smo imenovali ta dva moža, označili smo že tudi prav na kratko jedro vse krize. Suče se ona namreč res okolo financ in pa okolo neznosnih bremen, katera nalaga trojna zveza mladi italijanski državi. Finances italijanske so tudi sedanji krizi, kakor vsem prejšnjim, kar jih je bilo v Italiji zadnja leta, glavni vzrok. Rodilo se je sedaj pereče vprašanje v kabinetu samem; saj poslanska zbornica je še malo pred prazniki izrekla markiju Rudiniju svoje zaupanje. In še le ko je parlament zaključil svoje zasedanje, nastala so v ministerskem svetu taka nasprotstva gledé finančnih predlog, da je ministerski predsednik podal kralju ostavko vsega ministerstva.

Da bi se vzdržalo ravnotežje v državnem gospodarstvu, da bi se ne rušilo to, kar si je Italija priborila pred malo leti, ko je uravnala svojo valuto po odpravljenem prisilnem kursu, hranilo se je na vse strani kar največ moči. A nesrečna kolonijalna politika v Afriki, tekmovanje z drugimi velesilami gledé oboroževanja in pa jako komplikovana notranja uprava, — vse to je presežalo moči mlade države in neizogibno je iz tega izhajal primankljaj za primankljajem. Letos kaže se zopet primankljaj v znesku 40 milijonov lir. V drugih državah ne delal bi tak primankljaj morda ministrom tolikih preglavic. Davčna struna nategnila bi se nekoliko krepkeje in pomagano bi bilo. Tega pa ministerstvo Rudinijevo nikakor ne more storiti. Ko je padel Crispi, a je stopil na njegovo mesto sedanji ministerski predsednik marki Rudini, tedaj je bilo splošno geslo: „Nobenih novih davkov.“ Le na tej podlagi pridobil si je novi predsednik takoj

veliko večino v zbornici in jo tudi obdržal. A v tistem trenutku, ko bi se izneveril svoji obljubi in hotel uvesti kake nove davke, imel bi proti sebi gotovo veliko večino svojih sedanjih pristašev in moral bi se umakniti. Hranilo se je torej pri upravi in celo pri vojski in na nove davke se ni niti misliti smelo. Davkoplačevalci že komaj prenašajo sedanja bremena in gospodarska beda Italije kaže se od leta do leta bolj, posebno odkar je zaradi carinskega razpora s Francijo izgubila Italija za poglavitna dva pridelka svoja, za svilo in za vino, najboljše svoje tržišče, katero je imela v Franciji. A tudi pri upravi je težko uvesti vse one reforme, katere bi bile neobhodno potrebne, ako bi se hotelo res prihraniti kaj izdatnega. Že Crispi trdil je, da je pri upravi prihranil 100 milijonov in kabinet Rudinijev šel je še dalje in zagotavlja, da se je prihranilo 140 milijonov. Vzlic temu je pa italijanska uprava še zdaj tako komplikovana, kakor malo kje drugod. To pa ima svoje uzroke. Male države, ki so imele prej svoje dvore in mnogo drugih naprav, izgubile so že itak mnogo, ko so njih glavna mesta bila potisnjena nazaj in so postala le mesta druge vrste. Turin, Florenca, Parma, Modena, Bologna, Milan, Benetke, Neapolj in Palermo izgubila so materijelno, odkar so prenehala biti glavna mesta posameznih malih držav, na katerih mesto je stopila zedinjena Italija z glavnim mestom Rimom. Bilo je tem mestom pustiti, kakor tudi mnogim drugim manjim mestom vsaj nekaj, akopram se ni povsod kazala potreba za to. Tako vidimo, da ima Italija neprimerno veliko število vseučilišč, višjih sodišč, prefektur in mnogo drugih dragih naprav, katerih pa ne kaže odpraviti na mah, ker bi to težko oškodovalo v moralnem oziru mlado kraljestvo. Morda se bode to dalo laglje storiti, ko bodo odrasle nove generacije, a zdaj je to jako kočljiva stvar. Navzlic temu hoče finančni minister Colombo, da se predloži parlamentu radikalna sprememba v upravi, naj se izdatno zniža število vseučilišč, najvišjih sodišč, višjih sodišč in prefektur. Temu pa se je menda protivila večina bivšega kabineta in zatorej bode bržkone odstopil Colombo. Na njegovo mesto poklical bode Rudini moža, ki bode morda

manj radikalen, a ozdravil bode pa bolne finance italijanske javljne.

Isto stanje ima vojni minister Pelloux. Pri njem je pa vzrok odstopa nasproten. Njegovi ministerski tovariši bi morda bili za to, da se hrani pri vojski, a on ne misli niti najmanj, da bi popustil od svojih terjatev in zahteva 12 milijonov za nove puške. Kaj bode pa še vse prišlo za tem, tega niti sam ne ve. Italija je član trojne zveze, prevzela je torej dolžnost, da nosi silno breme, katero jej nalaga ta družba. Kako dolgo bode mogla nositi to breme, to je pa veliko vprašanje. Ker je torej zavladalo mnenje in prepričanje mej ministri, da bode vender le treba kaj prihraniti pri vojski, zatorej bode bržkone odstopil tudi vojni minister.

Tako je zdaj z ministersko krizo italijansko. Naj se razreši kakorkoli bode, toliko je gotovo, da piše pravo list v finančnih rečeh najboljše poučeni, to je Rimski „Popolo Romano“, ki pravi, da kriza bode trajala, dokler se Italija ne bode uravnala na naravni podlagi. Mlada država upala si je preveč, treba bode, da uredi svoje potrebščine primerno svojim dohodkom, in da zniža svojo vojsko. Čas pa je tudi — pravi omenjeni list — da se uvedejo vse one reforme, ki so neizogibno potrebne, da se odpravijo vse nepotrebne in drage naprave. Od Piacence do Bologne, to je kake tri ure vožnje po železnici, nahaja se pet prefektur, dvajset gimnazij, troje vseučilišč ter triindvajset deželnihi sodišč! To je smešno, a tudi žalostno. Ni se čuditi, če tako uravnana država ne more zadoščati drugim zahtevam resnega časa.

Končujé naj omenimo le še toliko, da Italija, uravnavač svoje novo domovanje, ni bila tako srečna kakor njena mogočna nemška zaveznica. Milijarde, katere je Nemčija dobila od Francije, teh Italija ni imela in to čuti krvavo vsak dan bolj in bode čutila tako dolgo, dokler jo bode navdajala pogubna strast, da bode hotela hoditi dalje po sedanjem potu, kateri jo vede do gotovega financijelnega propada. To dokazujejo najboljše nastopne številke: Državni dolgovi prejšnjih malih držav znášali so l. 1871 dve milijardi in 750 milijonov. Koncem l. 1876 narasel je bil skupni državni dolg

LISTEK.

Levstikovi zbrani spisi.

Zvezka I. in II.: Poezije.

Ko smo si kot dijaki, navdihnjeni z mladeniškim idealizmom, kupovali „Schiller's sämtliche Werke“, „Lessing's, Goethe's, Hauff's sämtliche Werke“ itd. v znanih cenениh Reklamovih izdajah, tedaj smo pač na tihem gojili željo: „Oj da bi bilo že tudi kaj zbranih del slovenskih klasikov kupiti; še z mnogo večjim veseljem bi nesli svoje večkrat trdo prislužene groše h knjigarju.“ Toda žalibog, Jurčič-Stritarjeva zbirka prinesla je jedinega Preširna, a tolažeč se menda s klasičkim izrekom: „Unum, sed leonem“ je takoj preminila. Vender, vremena so se nam zjasnila, preje nego bi bili mislili. Danes se že ponasčamo s priličnim številom dičnih klasičnih izdaj. Njih vrsto je otvoril Stritar, kateri diči v šestih krasnih zvezkih knjižna stojala narodnih hiš; a nadejamo se, da „zbrana dela“ svojega očeta nikakor ne bodo ovirala, da še mnogo, mnogo napiše „sebi v čast in narodu v slast“. Jurčičevih zbranih spisov je izšel nedavno že deseti zvezek. Sedaj pa se nam obeta Levstik; prva dva

zvezka, obsežajoča poezije, smo prejeli že za božično darilo.

Zbirka zlasti pesniških Levstikovih del pa je bila tudi nujna; kajti razven „Pesmi“, katere je dal l. 1854 na svetlo, objavljal je Levstik pesniške svoje izdelke v raznovrstnih časnikih in zbirkah; tako svoje prvence že l. 1850 v „Sloveniji“, pozneje v „Ljubljanskem časniku“ in v Janežičevi „Slovenski Bčeli“ in v Vodnikovih spomenici. Pozneje se je oglašal v „Glasniku“, v „Mladiki“, v Dunajskem in Ljubljanskem „Zvonu“. Vrh tega se ni beležil s svojim pravim ali stalnim pesniškim imenom, ampak skrival se je pod različnimi pseudonimi in šiframi. Po tem takem se ne smemo prav nič čuditi, da slovenski svet o njem kot pesniku ni imel ni približno pravega pojma. Poznali smo ga bolj kot jezikoslovca, purista in — „Pila-tuša vsega sveta“, t. j. po njega samega izreku, človeka, ki vsemu svetu pesni pili in rokopise popravljaja.

Razen že objavljenih pesnij pa obseza nova zbirka tretjino do sedaj še nenatisnjenih. Ko smo prebirali ogromno to množino pesniškega blaga nagromadenega v dveh zvezkih, katerih prvi obseza 292 in drugi 370 strani male osmerke, tedaj smo šele živo spoznali, kako bistro je sodil Stritar o

svojem prijatelju, trdeč, da glavno zvanje njegovo je pesniško in trudeč se, „da bi izbudil in izklical pesnika zopet nazaj, kjer je bil on prav za prav doma: v naročje večno mlade poezije.“

Gospod izdajatelj pripoveduje v svojem „Tol-maču“ (na 293. strani I. zvezka), koliko preglavice dela urejevanje preobilne Levstikove zapuščine, zlasti njegovih poezij. Radi verjamemo, a mislimo, da najnaravnejša razvrstitev bi bila kronološka. Če je res, da najboljši životopis pravega pesnika so njegove pesni, ondaj je to zlasti res o Levstiku; in spoznavanju njegovega vnanjega in notranjega življenja bi bila zlasti prijala iz njegovih poezij njih kronološka razvrstitev. Vsako drugo razpredeljevanje, n. pr. po estetiških šablonah (I. Uvod, II. Pesni, III. Ode in elegije, IV. Sonetje, V. Romance, balade, legende, VI. Otročje igre v pesen-cah, VII. Različne poezije, VIII. Zabavljice in pušice, IX. Ježa na Parnas, X. Ljudski Glas, XI. Kraljedvorski rokopis) je umetno, nenaravno in sili izdajatelja, da trga to, kar skupaj spada. Naj navedemo samo jedno nepriliko, v katero je zašel gosp. izdajatelj; venec poezij, ki opevajo Franjo, je moral raztrgati ter posamične dele uvrstiti pod različne skupine. Sicer je pa ta nedostatek čutil gosp. izdajatelj sam in po nekatera mesta stvari na ljubo

že na osem milijard in 455 milijonov, zdaj pa znaša že petnajst milijard. Jedinstvo, položaj velesile zahteva torej velikanske denarne žrtve.

Bode li preporočeno ministerstvo Radničevo moglo premagati vse težave, ki tarejo mlado Italijo, bode li moglo stalno uvesti ravnotežje v opešane italijanske finance, to je vprašanje, na katero odgovoriti ni tako lahko.

Interpelacija dr. A. Gregorčiča in tovarišev

v zadnji seji deželnega zbora goriškega dne 12. t. m. zastran Spinčiča

glasi se tako-le:

Visoka c. kr. vlada! Ko je pred več leti deželni poslanec istrski Vekoslav Spinčič podpisal interpelacijo, naperjeno proti postopanju nekega političnega uradnika v Istri, hotel je tedanji načelnik politične vlade na Primorskem „iz službenih ozirov“ premestiti c. kr. profesorja v Kopru, ob enem c. kr. okrajnega šolskega nadzornika za tri politične okraje v Istri, Vekoslava Spinčiča, ki je jedna in ista oseba z zgoraj imenovanim deželnim poslan- cem, na c. kr. izobraževališče za učitelje v Go- rico. Prizadevanje drugih činiteljev napotilo je te- danjega načelnika politične vlade na Primorskem, da ni izvršil svojega sklepa.

Ko je poslanec Spinčič pozneje ponavljal svoj „greh“ proti vladi na Primorskem, premeščen je bil profesor Spinčič iz Kopra v Gorico v trd- nem prepričanju nekaterikov, da s tem izgubi tudi volilno pravico in deželno poslanstvo v Istri, kar mu je tedanji deželni glavar isterski pismeno na- znanil, zahvalivši se mu prav laskavo za njegovo dotodanje požrtovalno delovanje v deželnem zboru isterskem. Poslanec Spinčič je dokazal, da je častni občan nekaterih mest v Istri, da tedaj vsled premeščenja ni zgubil ni volilne pravice, niti dežel- nega poslanstva v Istri, kar mu je morala deželna vlada potrditi.

Uspeh premeščenja je bil ta, da se je vsa Istra zganila, ter da so iz najoddaljenejših kotov Istre prihajale čestitke in zaupnice možu, ki je de- janski pokazal, da ima srce za svoj narod in za svojo deželo.

Leta 1891. volile so kmetske občine v izhodni Istri profesorja na c. kr. izobraževališči za učitelje v Gorici, Vekoslava Spinčiča, v državni zbor. Državni poslanec Spinčič je nadaljeval to, kar je bil začel v deželnem zboru isterskem: šibal je v interpelacijah politično upravo v svoji ožji domovini, razkrival neznosne razmere, pod katerimi ječi narod slovanski v Istri, ter prosil, naj visoka vlada uvede postavne in človeške razmere tudi v tistem kotiču širne Avstrije, ki se imenuje Istra.

Poslanec Spinčič ni dobil na svoje pritožbe, zahteve in vprašanja nikakega odgovora, pač pa je visoka vlada napravila načrt, po katerem naj se profesor Spinčič odpusti iz državne službe, češ, ker je agitiral pri zadnjih državnozbornih volitvah v Istri in radi besedi, katere je spremljajoč svoje rojake iz Istre k razstavi v Zagreb septembra 1891. kot njihov voditelj govoril pri slavnostnem vsprejemu

in slavnostnem banketu ter na domu politika Star- čevića.

C. kr. deželnemu šolskemu svetu goriško-gra- diščanskemu je pripadla naloga, dati vladnemu na- črtu — zahtevi ogerske vlade, kakor je nekdo rekel, ali dveh ministrov, kakor je drugi trdil — obliko postavnega postopanja. K dotični seji deželnega šolskega sveta dne 2. decembra 1891. sta bila kli- cana tudi dva svetovalca c. kr. okrožnega sodišča goriškega. — Jasno je, da vladni namen in pre- dlog, da bi se profesor Spinčič odpustil iz dr- žavne službe, se ne dá podpirati s sklicevanjem na njegovo morebitno agitacijo pri volitvah, ker, če se je Spinčič pri agitaciji pregrešil zoper postavu, spada pred sodišče, če pa se ni pregrešil, po- služil se je tiste pravice, ki je v državnih zakonih zagotovljena vsakateremu državljanu. Razvidno je tudi, da sta imela sodnijska svetovalca jedino le profesorja pred očmi, kakor jima je bilo stav- ljeno vprašanje, in da se nista na profesorja- poslanca čisto nič ozirala.

Odlok deželnega šolskega sveta z dne 5. de- cembra 1891. št. 2354/P, naslanja odpuščenje pro- fesorja Spinčiča iz državne službe v prvi vrsti na njegove govore v Zagrebu, češ, da je v njih izrazil nazore „proti sedanjemu državnopravni uredbi monar- hije“, kar bi bil službeni prestop, ki se kaznuje z odpuščenjem iz službe. Človek bi komaj veroval, da je tako naziranje mogoče, ako bi ne videl teh besedij črno na belem. Izraziti svoje mnenje in želje o „sedanji državni uredbi monarhije“ bodisi v odobrovalnem, bodisi v grajalnem zmislu v mejah, določenih po ustavi, na katero prisega vsaka vlada v Avstriji, je ustavna pravica vseh avstrijskih dr- žavljanov, tudi uradnikov in profesorjev. Profesor- poslanec ima še celo dolžnost politikovati in izra- žati se, če treba tudi o „državnopravni uredbi mo- narhije“ kot zastopnik naroda, ki ga je volil. To njegovo dolžnost priznava tudi vlada; in da mu je mogoče vršiti jo v zbornici in zunaj nje, dobi od- pust za ves čas njegovega poslančevanja, zato, da bi ne trpelo po njegovem politikovanju njegovo vzgojevalno delo. Prigodilo se je, da je celo pro- fesor-neposlanec dobil odpust v to svrhu, da je politikoval, seveda v vladnem zmislu. Vidi se torej, da vlada ne obsoja vsakatega politiko- vanja profesorjev, ampak le tako, ki ni v njenem zmislu. Toda tako postopanje vlade ni opravičeno, ker politikovanje v postavnih mejah je ustavna pravica državljanov brez razločka, ali politikuje kdo v vladnem ali protivladnem zmislu. Kadar se v Avstriji ustava v tem zmislu premeni, da državni uradnik nima lastnega prepričanja ter govora in delovanja po njem, tedaj ne bodo smeli profesori ne politikovati, ne mandatov sprejemati in sicer ne za vlado in ne proti njej. Do tega pa nismo še prišli!

Po sedanji ustavi in sedanjih postavah ni opravičeno iskati v Zagrebu in po Istri izgovora, da se poslani kaznuje za „grehe“, katere je storil na — Dunaju proti vladi kot postavno voljeni zastopnik svojega naroda.

Tržaški oficijozni list skušal je označiti Spin- čičevo politiko, katero je v Zagrebu javil, kot ne-

lojalno ali protiaustrijsko. To more trditi le tisti, komur je naloga zagovarjati vladno postopanje na- sproti poslancu Spinčiču, nikakor pa ne tisti, ki sodi Spinčičevo izjavo na podlagi avstrijske ustave. Naj kdo imenuje ono njegovo politikovanje mladeniško, idealno, nepolitično, neizvršno — toda protia- ustrijsko se ne more imenovati, dokler si vlada ne upa pritiskati sličin ali analognim nasorom in željam glede na Trident, Češko, Galicijo, Dalmacijo na čelo znak nelojalnosti.

Jedini uspeh, kateri je vlada dosegla s svojim postopanjem nasproti poslancu Spinčiču, je ta, da je omajala zaupanje narodov v njeno nepristra- nost in postavoljubnost, ter da je podala radikalizmu na jugu močno podporo.

Ker so taki uspehi za avstrijsko državo in za goriško deželo dvomljive vrednosti, vprašajo pod- pisanci:

1. Kaki nagibi vodijo visoko vlado pri tem, da se s postopanjem nasproti poslancu Spinčiču vznemirja južne Slovence ter jih podi v naročje ra- dikalizmu?

2. Ali misli visoka vlada popraviti krivico, katero je napravila poslancu Spinčiču s tem, da ga je odslovila iz državne službe, ker je vršil po- sel narodovega zastopnika, ter posluževal se vsem državljanom zagotovljenih ustavnih pravic?

V Gorici, dne 12. aprila 1892.

Dr. Anton Gregorčič, dr. Lisjak, dr. Rojic, Jos. Ivančič, Kocijančič.

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani, 21. aprila.

Češke razmere.

Mladočeški poslanci razpravljajo na posebnih volilskih shodih vprašanje o uveljavljenji češkega državnega prava. Mladočeški dež. posl. in urednik „Nar. Listov“ Tuma govoril je te dni v Kralje- vem dvoru in dokazoval, da so Mladočeši zmagali popolnoma ter vlado, Nemce, Staročehe in fevdalno plemstvo prisilili, da so se udali gledé punktacij. Zato pa ni še odstranjena vsaka nevarnost. Vlada je ravno sedaj zopet popolnila komisijo za delitev sodnih okrajev, a Staročehi in fevdalci se udeležu- jejo še vedno te komisije sej, kar je nepošteno. Punktacijskega predloga o spremembi dež. volilnega reda ne moreje Mladočeši nikdar vsprejeti; treba delati na to, da se odpravi razdelitev v kaste in uvede splošno volilno pravo, na to, da se pripozna in izvrši državno pravo češko ter nezavisnost de- želâ češke krone. Staročehi so komedijantje; vspre- jemši punktacije, izneverili so se principu ravno- pravnosti, a prej ali slej se bodo morali udati, kar se pa tiče fevdalnih aristokratov, treba je postopati tako, da raz svoje balkone ne bodo videli drugega nego demokratične mladočeške hrbte. Kakor so se borili Irči za svojo svobodo in nezavisnost, tako se bore Mladočehi in zato jim je zmaga gotova. — Shod je vsprejel to-le resolucijo: Mladočeški de- želni in državni poslanci se pozivljejo, naj delujejo na to, da se razveljavi pravosodnega ministra ukaz glede ravnopravnosti jezikov pri sodiščih, da se raz- pusti komisija za delitev sodnih okrajev in naj se postavijo v najodločnejšo opozicijo proti vsaki, rav- nopravnosti nepripoznavajoči vladi; delajo naj na to, da se pripozna in izvrši češko državno pravo, da se spremeni volilni red, a vse nastale diferencije

oprovrgel šablonsko razdelitev. Na strani 296. I. zvezka piše tako-le: „Pod to poglavje sem uvrstil tudi nekaj poezij, ki po strogih pravilih poetike ne spadajo k pesnim... Storil sem to zlasti zategadelj, ker so te poezije po času svojega nastanka ali po osebah, katerim so posvečene, z drugimi v tem po- glavju natisnjenimi poezijami v tako ozki vezi in dotiki, da se nisem mogel odločiti za to, da bi jih dejal kam drugam. Pametnim ljudem bi ne bilo treba tega izrecno omenjati, toda ker slovenski kri- tiki in krasoslovci tako radi v jajci iščejo dlake, te splošne opazke ne smem zamolčati.“ Do cela moramo pritegniti g. izdajatelju ter obžalujemo samo, da ni dosledno tako ravnal.

Najizvrstneje ocenil je Levstika kot pesnika Stritar, rojak in iskren prijatelj njegov in sam — pesnik. Popolnitve je treba Stritarjevi sliki (prim. Dunajskega „Zvona“ I. št. 4. in 5.) samo z ozirom na one strani Levstikovega čustvovanja, katerim dotlej do l. 1870 v njegovih poezijah ne naha- jamo sledu.

Dasi je Levstik prebil hudega že dotlej do- volj, vender so ga najbridkejšje izkušnje šele čakale; udarec je sledil za udarcem, rana za rano, a pri- zadevali so mu jih rojaki in pa Franja, nezvesta Franja, ki je bila njemu to, kar Prešernu Julija.

Vse to skupaj je bilo preveč, tudi za takega kore- njaka, kakor je bil Levstik. Kaj čudo, da ga je minila tista veselost, zdravost, zadovoljnost in ge- nijalna neskrbnost, katero poveljuje Stritar, a srd, jad, gnev in gnus so mu napolnili dušo in prirojeno mu satiričnost izpremenili v najbolj jedki sarkazem. Ako je res, da predmet poeziji niso samo nežna čutila, ampak tudi trpka, samo da so iskrena, onda j smemo pač prištevati najpristnejši poeziji one divje izbruhe neusmiljene osvetoželjnosti. Kdo more čitati „prisego v maščevanje“ (I. 79), da ne bi mu groza in strah spreletavala kosti:

Solze pekoče so padale
Njih kaplje moje lice žgale
Sovraštva žarne strele
V obeh gorele,
I krč mi je previjal ude,
Ko zvedel vse laži sem hude,
S katerimi prokleti strup
Očrnil je pred njo poštenje moje
Ter z njimi sebi zidal up,
Plamen vpilati jej v prešestvo svoje.

Vso noč né sen zaprl očesa,
I breme vročega telesa
V strasteh sopno ležalo,
Zobmi skrtalo!
Ogrozno kletev sem govoril,

V nebo prisego strašno stvoril
Ter molil, da se dovrši;
Da smrt z roko železno mi ne vbrani
Po čemer duša hrepeni,
Kar moje ljuto maščevanje kani.

Objemal bodeš ti z rokama
Koleni mojima nogama,
Kleče, da bi se skali smilil,
Pritisnen cvilil.
Vse nič! Ne zbegne iz spomina
Besed mi tvojih bolečina;
Zaman se ti srce kesa!
I kadar tvoj brezup vrha dorase,
Moj trdi gnev te potepta
Ime zažgem ti v pesnih na vse čase!

Divji plamen sovraštva in osvetohlepnosti
uduši za hip celo žar najstrastnejše ljubezni.

A Ti, ko sem te žarko ljubil,
Ter zdaj na vekov vek izgubil,
Ki spremi Tvoja me podoba
Do durij groba:
Pred Tabo se ne ponižujem,
Ni Tebi ne opravičujem;
Ne prosim, ka me ljubi spet!
Ozri se v me! Oko né moje rošno!
Če sreče vse mi up je vzet,
Srce ostalo mi je še ponosno!

(Dalje prih.)

mej posamnimi poslanci naj poravnajo v klubu, ni jih pa iznašati pred volilce.

Poljski glas o položaju.

Dunajski korespondent Krakovskega „Prze-glonda“ javlja, da se mej velikonočnimi prazniki ni ničesar primerilo, kar bi moglo omajati trojno parlamentarno zvezo v državnem zboru. Poljaki, konservativci in levica postopali bode glede predlog o davčni reformi, o Dunajskih prometnih zgradbah in o reformi valute skupno in soglasno. Nemški Čehi so spoznali, da od vlade ni smeti zahtevati preveč energije, kajti vlada si je v svesti, da jej nikaka energija ne pomore, pač pa bi se v tem slučaju kaj nevarno kompromitovala. — Isti list poroča tudi, da namerava frakcija Krakovskih stanczykov, katera ima večino v poljskem klucu, voliti predsednikom kluba bivšega finančnega ministra Dunajskega.

Grof Taaffe v Tirolu.

O velikonočnih praznikih mudil se je grof Taaffe v Inomestu. Glavni povod njegovemu prihodu so bila obiteljska čustva; prišel je pozdravit svojo hčer in svojega zeta, vračajoča se iz Italije. Tako ljubeznivih ministrskih predsednikov je malo! Grof Taaffe je porabil ugodno priliko in se nekoliko bavil s politiko. V udeležbo vsprejemal je razne politične odličnjake in izrazil svojo radost, da je deželni zbor v sprejel šolski zakon. Ta isti dan prišli so — seveda slučajno — tudi dvorni svetnik grof Giovanelli, Tridentskega namestniškega oddelka načelnik, in namestniški svetnik grof St. Julien, potem župan Tridentski in ravnatelj Tridentske hranilnice, v Inomest ter se z grofom Taaffeom prav temeljito posvetovali takisto glede projektovane Valsugane železnice, kakor gledé abstinenčne politike italijanskih poslancev.

Vnanje države.

Romantične pripovedke.

Neki 22letni Bolgar Kušev prišel je se je dne iz Odeze v Carigrad, kjer so ga kavasi ruskega poslanstva prijeli in izročili turškemu redarstvu, katero je mladega Bolgara zopet izpustilo, in sicer vsled protesta bolgarske vlade. O uzrokih tega čina cirkulirajo razne vesti. Londoski listi, torej motni viri, pravijo, da je bil Kušev v Odesi nezadovoljen ter pobegnil, a rusko poslanstvo ga je ukazalo prijeti zato, ker se je balo, da bi mladič kaj izdal o življenju in delovanju v Odesi naseljenih bolgarskih emigrantov. Z druge strani se čuje, da je poslaništvo prijelo Kuševa vsled telegrafične prošnje v Odesi živečega očeta in sicer v prepričanju, da je Kušev ruski podanik. Rusiji sovražni listi so vsled tega zagnali grozen krik, a prav po nepotrebnem, ker je Rusija ravnala povse korektno.

Ministerska kriza na Italijanskem.

Včeraj se je iz Rima poročalo, da je marki Rudini vsled naraslih težkot odklonil sestaviti novo ministerstvo, a to se ni obistinilo. Rudini posvetoval se je dolgo z generalom Ricotti-jem, in končno se je določilo sestaviti novo vlado tako, da prevzame Ricotti vojno ministerstvo, Genala naučno ministerstvo in Cadolini, dosednji predsednik proračunskemu odseku narodne zbornice, finančno ministerstvo. Splošna sodba je, da je novi kabinet še slabši od starejšega. Ricotti je izvrstna moč, a Genala nasprotovalec je še pred kratkim finančni politiki vlade Rudinijeve jako ostro, zato je ni umevno, za katero ceno si je pridobil Rudini tega moža. Cadolini je v finančnopolitičnih vprašanjih prava ničla.

Pruski konservativci

so se popolnoma razcepili, in stranka, katero vodi baron Helldorff, začela je proti Stöckerju in tovarišem erdit boj. Helldorff naglašja, da je konservativni ideji gotov pogin, ako se ne bode znebila izvestnih elementov, ki jo kompromitujejo. Zlasti velja to o listu „Kreuzzeitung“, strahovito surovo pisanem glasilu konservativcev. Ta list ne priznava nikomur ničesar, niti cesarju samemu ne. Dalje zahteva Helldorff, da mora biti boj proti drugim strankam pošten dani smeti zlorabljeni vere v konservativno politične svrhe, ker nihče ni privilegovan zastopnik krščanstva, in pa da ni smeti v javnosti delovati proti socialno demokratiški stranki, tajno pa se ž njo pogajati in pajdašiti. Vse te tirjatve konservativnega barona Helldorffa svedočijo dovolj, da stoji pruska konservativna stranka z obema nogama v — mlaki.

Domače stvari.

— (Kaj še vse pride!) Tukajenje „Kato-liško politično društvo“ je izreklo na svojem zadnjem shodu svojo nezadovoljnost, ker se imajo imenovati v Ljubljani „Poljske ulice“ od sedaj za naprej „Komenskega ulice“. — Dosledno je torej pričakovati, da bode poslalo omenjeno društvo svojo nezaupnico tudi svetemu očetu v Rim, ker je podelil svoje rede največjima sovražnikoma katoličanstva „Bismarcku“ in „Sultanu“.

— (Shod volilcev) sklicuje državni poslanec g. Vekoslav Spinčič v nedeljo 24. t. m.

ob polu 4. uri popoldne v prostorih društva „Zora“ v Opatiji. Poročal bode o svojem delovanju v državnem in v deželnem zboru.

— (Konfiskacija.) Včerajšnja številka neustrašnega borilca za slovanska prava v Istri „Il Diritto Croato“ je bila zaplenjena zaradi članka „La liturgia slava e la tutela della nostra nazionalità“ (Slovanska liturgija in obrana naše narodnosti). — Včerajšnja številka „Edinosti“ je bila tudi zaplenjena zaradi uvodnega članka.

— (Osobne vesti.) Kapelan gosp. Anton Aškerc, znani slovenski pesnik, premeščen je iz Vitanja v Slovensko Bistrico. — Dosednji tajnik Mariborske posojilnice g. Pavel Simon imenovan je tajnikom južno-štajerske hranilnice v Celji. — Praktikant primorske finančne direkcije Ant. Furlan je imenovan davkarskim pristavom. — Dne 26. t. m. predaval bode znani župnik Seb. Kneipp v Graški „Industrieballe“ o zdravljenju z vodo. — Naučni minister potrdil je za dobo petih let c. kr. vladnega svetnika g. Ant. Globočnika pl. Sorodolskega kot konservatorja v zadevah tretje sekcije v vojvodini kranjski. — Bivši sekundarij deželne bolnice v Ljubljani, g. dr. Jožef Rakež, nastanil se je v Velikovu kot praktični zdravnik. Gospod dr. Rakež je koroški Slovenec in vrl rodoljub.

— (Cesaričinja-udova Štefanija) vrnila se je s svojega potovanja v Afriki v Italijo, Na zasobnem parobrodu „Flora“ obiskala bode poglavitna italijanska pomorska mesta.

— (Slovensko gledališče.) V nedeljo 24. t. m. bode zadnja predstava v Čitalniški dvorani. Na korist igralki g. Avgusti Danilovi in igralki in pevki g. Gizeli Nigrinovi predstavljala se bode burka s petjem „Čevljarska učenca“. G. Danilova in gđ. Nigrinova sta vselej sodelovali tako vestno in marljivo pri slovenskih gledaliških predstavah, da bode občinstvo gotovo z veseljem prabilo priliko, dokazati jima v najobilnejši meri svoje simpatije in svojo hvaležnost za marsikatero veselo uro. Brez dvoma bode torej v nedeljo gledališče napolnjeno do zadnjega kotička.

— (Tedenski izkaz o zdravstvenem stanju mestne občine Ljubljanske) od 10. do 16. aprila 1892. Novorojencev je bilo 16 (= 27.1 ‰). Umrlih 18 (= 30.5 ‰), mej njimi za vratico (davico) 1, za jetiko 6, za različnimi boleznimi 11. Mej umrlimi bilo je tujcev 7 (= 38.7 ‰), iz zavodov 9 (= 50 ‰) Za infekcijskimi boleznimi so oboleli 1 za tifuzom, 1 za vratico, 1 za bripo.

— (Vipavska Čitalnica) priredi dne 24. aprila 1892 v svojih prostorih veselico z nastopnim vspeškom: 1. Petje, poje moški in mešani zbor; 2. „Zorko“, podoba iz dijaškega življenja; 3. Ples. Začetek ob polu 8. uri zvečer. Ustopnina 30 kr., sedež 20 kr.; ustopenina k plesu 50 kr.

— (Koroški deželni glavar) dr. Erwein se misli, kakor smo že javili, odpovedati svojemu dostojanstvu, zlasti zato, ker se je odpovedal deželni odbornik dr. Ubl, vsled česar so opravila glavarjeva tako narasla, da jih ne zmaga. Gledé namestnika, ki bi v vsakem obziru mogel zadoščati vsem tirjatvam, so koroški Nemci v veliki zadregi. Ker je grof Zeno Goëst odklonil, imenuje javno mnenje Karla viteza Hillingerja in Henrika kneza Orsini-Rosenberg-a kot eventuelna dež. glavarja.

— (Ogled živine) se bode vršil počenši z dnem 1. majnika na postaji v Poličanah, katera je določena, da se bode tam v sprejemala in oddajala goveja živina.

— (Umrli je) v Št. Ilgu pri Velenju v torek gospa Ana Ježovnik v visoki starosti 83 let. Pokojnica bila je sestra gospe Josipine Vošnjak-ove, matere poslancev dr. Jožefa in Mihaela Vošnjaka. Gospa Josipina Vošnjak praznovala je dne 1. februarja svoj 85. rojstveni dan.

— (Moška podružnica družbe sv. Cirila in Metoda v Šentjurju) ob južni železnici ima svoj občni zbor na belo nedeljo dne 24. t. m. popoldne ob 5. uri pri „Cestnem“.

— (V slovanski Čitalnici v Mariboru) bode v nedeljo dne 24. t. m. ob 8. zvečer zanimivo predavanje „O odnošajih žuželk k cvetočim rastlinam“; potem plesna zabava. K temu zabavnemu večeru se uljudno vabijo vsi p. n. člani Čitalnice in po njih uvedeni gostje.

— (Deželna sadjarska in vinarska šola v Mariboru.) Preteklo leto bilo je na tem zavodu 33 učencev in sicer 31 s Štajerskega 1 Korošec in 1 Tirolec. Večina imela je deželne, okrajne ali pa občinske ustanove. Poučevali so

vodja, pristav in dva učitelja. Vinoreja gojila se je na treh različnih zemljiščih, nasajenih z ameriškimi trtami. Drevesnica je prav lepa, a toča naredila je lansko leto veliko škodo. Iz drevesnice se je razprodalo za več kakor 1000 gld. drevesec in ceplencev.

— (Slovanska Čitalnica v Trstu) ima svoj občni zbor v soboto dne 30. aprila z običajnim dnevnim redom.

— (Novo pevsko društvo) snuje se pri sv. Mariji Magdaleni v Tržaški okolici. Osnovni shod bode v nedeljo 24. t. m. Pozdravljamo novega borilca za prava slovenska in za narodni napredek prav iskreno.

— (Nova tovarna v Trstu.) Tvrdba Hoerner in Honsell prosila je dovoljenja, da sme zgraditi novo tovarno za pridelovanje rastlinskega olja. Nova tovarna bode na morskem bregu mej Navale Adriatico in rotundo v Škednji. Ugovori proti nameravani zgradbi mogó se uložiti do 6. maja ali pa ustmemo naznaniti dne 7. maja ogledovalni komisiji.

— (Razkritje spomenika Radeckemu.) Slavnosti, ki se bodo vršile ob priliki, ko se bode razkril spomenik Radeckega na Dunaji, udeležilo se bode iz vseh kronovin avstro-ogerskih 572 veteran-skih društev in 14.460 veteranov. Mej temi je 1382 tacib, ki so služili l. 1848—49 v Italiji pod Radeckim. Zastav bode imela ta društva 182 in 27 godb.

— (Iz podpornega društva za slov. visokošolce na Dunaji) se nam poroča: Mariborski rodoljubi so po gosp. Franu Dolencu, „Podpornemu društvu za slovenske visokošolce na Dunaji“ 56 gld. reci petdeset šest goldinarjev poslali za pisanko. Darovali so gospodje: Jože Rapoc, posestnik 1 gld; J. Koprivnik, c. kr. profesor, 1 gld; Gabrijel Majcen, c. kr. vadniški učitelj, 1 gld; Henrik Schreiner, c. kr. ravnatelj, 3 gld; dr. Bezjak, c. kr. profesor, 1 gld; M. J. Nerath, nadučitelj, 1 gld; dr. Ivan Rudolf, odvetnik v Konjicah, 5 gld; Alojzij Rakovec, železn. uradnik, 1 gld; vč. gosp. dr. Luka Serjak (bosanski Hrvat), vojaški duhovnik, 2 gld; F. Bindlehner, posestnik, 50 kr; Pavel Simon, knjigovodja, 50 kr.; Supan, posestnik, 1 gld; Silvester Fontana, trgovec, 1 gld; Morić Makso, trgovec, 2 gld; dr. Trč, zdravnik, 2 gld; Fr. S. Holasek, trgovec, 1 gld; König Vacl., lekar-ničar, 2 gld; M. Berdajs, trgovec, 1 gld; B. Jentl, prokurist, 2 gld; dr. Ferd. Dominkuš, odvetnik, 5 gld; dr. Orosel, odvetnik, 3 gld; Fr. Kočevar, trgovec, 2 gld; Jože Perko, želez. uradnik, 2 gld; dr. Fr. Radaj, c. kr. notar, dež. poslanec, 2 gld; Goritschnig, c. kr. finančni svetovalec, 1 gld; vč. g. dr. Križanič, kanouik, 2 gld; dr. Radoslav Pipuš, odvetniški kandidat, 1 gld; vč. gosp. dr. Mlakar, ravnatelj semenišča, 3 gld; vč. gosp. Zver, župnik kaznilnice, 1 gld; vč. gosp. dr. Jožef Pajek, c. kr. profesor, 2 gld; dr. Janko Sernec, odvetnik, 1 gld; Fran Dolenc, trgovec, 2 gld; razen jednega so vsi v Mariboru. Kot ustanovnik pa je kratko prej društvu pristopil gosp. dr. Jernej Glančnik, odvetnik v Mariboru, tako da je imenovano društvo v kratkem času prejelo 106 gld. Iskrena bodi hvala vsem blagim darovateljem in prijateljem revnih slovenskih visokošolcev na Dunaji. Bog jim plati ti-sočero!

— (Koliko je notarjev v Avstriji.) Koncem leta 1891. bilo je v vsej Avstriji 1018 notarjev. Število sistemizovanih mest (1095) pomnožilo se je za 2. Nižje Avstrijsko ima jih 132, Gorenje Avstrijsko 53, Solnograško 23, Češko 450, Moravsko 91, Šlezija 25, Štajersko 84, Koroško 34, Kranjsko 33, Tirolsko in Predarlško 75, Primorje 44, Galicija 200, Bukovina 19 in Dalmacija 40. Povprečno pride na 38.630 prebivalcev jedno sistemizovano notarsko mesto.

— („Zorin dom“) v Karlovc, o katerem smo že poročali, bode imel veliko dvorano, dovolj prostorno za 600 oseb. Gledališki oder bode imel vse potrebne priprave a v dvorani bode tudi šest lož. Poleg vseh potrebnih prostorov za društvi „Zora“ in „Nada“ za tamburaše, diletante i. t. d. bode v poslopji tudi prostorna restavracija. Vsa zgradba stala bode 50.000 goldinarjev in mora biti gotova do oktobra meseca.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Lvov 20. aprila. Poljska konservativna stranka namerava bivšega finančnega ministra Dunajskega postaviti na čelo stranki.

Belgrad 20. aprila. Bolgarska emigranta Vrinčeva in Hadšijeva, ki sta hotela pri Caribrodu prestopiti na srbska tla, so zavrnil in izročili bolgarskim oblastvom.

Peterburg 20. aprila. Zdravje se je Giersu včeraj zopet zboljšalo.

Rim 20. aprila. Rešitev krize otežuje to, da je deficit veliko večji, nego se je priznalo javno. V zadnjem času se poroča, da je tudi Ricotti odklonil. Ker krona ni vsprela odstopa Rudinijevega, stopil bode pred zbornico, naznanil odstop Colombov in zahteval politični votum.

Rim 20. aprila. V mesecu marcu vrgli so davki štiri milijone več nego lansko leto.

Frankobrod 20. aprila. Glavni blagajnik tukajšnje bančne tvrdke Rothsildovih sinov, Jäger, ki je bil že 17 let v službi banke, poveril veliko vsoto in izginil. Na Berolinski borzi govore, da je Jäger poveril nad jeden milijon mark. Igral je baje na borzi.

Razne vesti.

* (Roparski umori) ponavljajo se na Dunaji strahovito hitro. V kratkem času je že tretjič, da se je zgodil tak umor. Našli so v Fünfhausu umorjeno neko žganjarico. O zločincih nima policija še nobenega sledu, kakor tudi o prejšnjih dveh roparskih umorih dozdej ni ničesar zasledila.

* (Zakonska drama.) Milanski zlatar Luigi Morlachi je slovel kot uzoren zakonski mož. Delal je od zore do mraka, samo da je mogel vzdržati ženo in dvoje otrok. Žena Marija bila je izredno lepa, kaj čuda, da je imela vedno mnogo častilcev, mej njimi tudi mizarja Panighi-ja. Morlachi je vedel, da hodi Panighi ženo njegovo obiskovat, a nikdar ni sumil, da bi imel prijatelj njegov kak nepošten namen. Te dni prišel je Panighi zopet k lepi Mariji, a pri njej našel — železniškega strojevodjo Torbinija. Panighi in Torbini sta se pograbit, a Panighi je bil močnejši, izgnal strojevodjo in ostal pri ženi svojega prijatelja. Marija Morlachi poslala je otroke k sosedinji in sklenila — usmrtiti se zajedno s Panighijem. Ko je prišel zlatar Luigi Morlachi opoludne domov, bila je žena njegova že mrtva, Panighi pa je umiral. Ljubimca sta bila užgala oglje in se na ta način udušila. Luigi je bil izven sebe, poljubljal in objemal je mrtvo svojo ženo, potem pa začel z nogami teptati umirajočega tovariša, tako da so ga morali siloma odpeljati.

* (Morilec v cerkvi.) V Tarrogi, v okraji Barcelonskem v Španiji, pridrivil se je veliki teden človek v cerkev in ranil z nožem več oseb in jednega duhovnika. Tudi v Leridi udril je našemljen človek oborožen z revolverjem in sablo v cerkev. Ranil je duhovna pri oltarju, umoril jednega molivca in ranil več oseb. Potem je izginil.

* (Strah pred miši.) Škotski kmetovalci so v velikih skrbih, kajti miši zaplodile so se v toliki množini, da jih ni mogoče uničiti. Kmetijske družbe tirjajo, naj pomore vlada. Sodi se, da so se miši vsled tega tako pomnožile, ker so ljudje pobijali sove, jastrebe, podlasice in druge mišje sovražnike, ali pa vsled tega, ker je bila zima na Škotskem izredno mila.

* (Roparski napad na železniški vlak.) Brzovlak, ki vozi iz Chicage, napadli so blizu male postaje Independence roparji. Štirje lopovi skočili so na stroj in prisilili strojevodjo in kurilca grozeč jima z revolverji, da sta jim odprla poštni voz. Roparji oplenili so poštni voz in odnesli 10.000 dolarjev gotovega denarja. Oblastva zasledujejo marljivo drzne lopove.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji
za vse leto 4 gl. 60 kr.; za pol leta
2 gl. 30 kr.; za četrt leta 1 gl. 15 kr.

Javna zahvala.

Tukajšnji predsednik krajnega šolskega sveta in častni občan, preblagorodni gospod c. kr. okrajni sodnik Danijel Suflaj podaril je šoli v Velikih Laščah v lepem okviru „Hišo Habsburžanov“, t. j. podobo avstrijskih cesarjev od leta 1278 do današnjega dne.

Podpisane si šteje v prijetno dolžnost blagemu, za šolo unetemu dobrotniku izreči tem potem za hvalevredni dar najtoplejšo zahvalo.

Šolsko vodstvo v Vel. Laščah

dne 19. aprila 1892.

Jož. Pavčič.

Loterijske srečke 20. aprila.

V Pragi: 56, 51, 55, 12, 67.

Tuji:

20. aprila.

Pri Matiči: Heilhuber, Blau, Toifel, Groneman, Westen z Dunaja. — Millauz, Andre iz Gradca. — Krause iz Trsta. — Malesch iz Celja. — Wilfan iz Pulja. — Stöck iz Brna.

Pri Štenu: Abeles, Aschegger, Goldhamer, Wietthe, Schönbichler, Földes z Dunaja. — Weber, Arad, Fischer iz Budimpešte. — Šust, Valmarin iz Trsta. — Reif iz Brna. — Stern iz Gradca.

Umrlj so v Ljubljani:

19. aprila: Marija Novak, hišna posestnica, 88 let, sv. Petra cesta št. 74, marasmus.

20. aprila: Martin Hiti, paznik, 48 let, Poljanska cesta št. 50, jetika. — Karolina Illeršič, uradnikova hči, 36 let, Špitalske ulice št. 10, jetika.

V deželni bolnici:

18. aprila: Katarina Vehar, gostija, 60 let, carcinoma.

19. aprila: Franc Mrovlja, delavec, 45 let, naduha.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
20. aprila	7. zjutraj	731.0 mm.	4.4° C	sl. svz.	obl.	4.70 mm.
	2. popol.	733.5 mm.	9.0° C	sl. zah.	obl.	
	9. zvečer	735.6 mm.	7.0° C	sl. zah.	obl.	dežja.

Srednja temperatura 6.8°, za 2.8° pod normalom.

Tržne cene v Ljubljani

dne 20. aprila t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	8.26	Špeh povojen, kgr.	64
Rež,	6	Surovo maslo,	70
Ječmen,	4.71	Jajce, jedno :	2
Oves,	2.93	Mleko, liter	8
Ajda,	6.30	Goveje meso, kgr.	62
Pšeno,	4.90	Telečje	58
Koruz,	4.90	Svinjsko	64
Krompir,	2.86	Kostrunovo	48
Leča,	11	Pišanec	65
Grah,	12	Golob	20
Fizol,	9	Seno, 100 kilo	1.96
Slama,	86	Slama,	2.40
Mast,	66	Drva trda, 4 metr.	6.60
Špeh frišen	56	„ mehka, 4	4.80

VIZITNICE

prporoča

„Narodna Tiskarna“

po nizkej ceni.

Dunajska borza

dne 21. aprila t. l.

	včeraj	danes
Papirna renta	95.70	95.90
Srebrna renta	95.20	95.35
Zlata renta	111.45	110.60
5% marcna renta	101.05	100.95
Akcije narodne banke	982	983
Kreditne akcije	316.50	318
London	119.75	119.90
Srebro	—	—
Napol.	9.50 1/2	9.52
C. kr. cekini	5.65	5.66
Nemške marke	58.62 1/2	58.70
4% državne srečke iz l. 1854	250 gl.	140 gl. — kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	183
Ogerska zlata renta 4%	109	40
Ogerska papirna renta 5%	101	05
Dunava reg. srečke 5%	100 gl.	121
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	116	50
Kreditne srečke	100 gl.	193
Rudolfove srečke	10	22
Akcije anglo-avstr. banke	120	146
Tramway-društ. velj. 170 gl. a. v.	240	50

Ana Marješič

v Ljubljani, na Poljanskem nasipu hiš. št. 14,
I. nadstropje (449-1)

pere in popravlja slamnike

izvratno in po nizki ceni.

Ravnokar izšla je knjiga in jo imamo na prodaj:

Dr. Romih Tomaž (393-4)

Obrtno knjigovodstvo

s kratkim poukom o menicah.

Cena vezani knjigi 1 gl. — po pošti 10 kr. več.

Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg
knjigarna v Ljubljani, Kongresni trg.

Veliko izbiro

izprehodnih palic

po najnižji ceni (od 15 kr. naprej) priporoča
k pričetni sezoni

Kočevska domača obrtnija v Ljubljani,
Šelenburgova ulica šte. 4. (319-9)

Prekupniki dobé primeren popust.

Za vsakogar (445-1)

povsem sigurna eksistenca.

40 gold. na teden more zaslužiti vsakdo, kdor ima količjak znanja na deželi, tudi poleg navadnega svojega opravka, brez risika, brez glavnice in brez strokovnega znanja in sicer lahko, prevzemši zastopništvo znane tovarniške veletržnice. Samo pismene ponudbe je pošiljati Fr. Špaček-u v Pragi 12-II.

SVARILO!

Usojamo si opozoriti slavno p. n. občinstvo najudaneje, da se ne prodaja

Kathreinerja Kneippova-sladna-kava

nikdar na prosto

ampak samo v belih originalnih zavojih s modrim tiskom à 1/2 kilo, ca. 200 in 100 gramov, na katerih je naš podpis in poleg stoječa varnostna znamka.

Zlasti je paziti na varnostno znamko, kajti posnetki, s katerimi se hoče oslepiniti cenjeno občinstvo, so silno razširjeni. Papir, tisk in besedilo vse je natanko posneto po našem fabrikatu, samo velečastnega gospoda župnika slike in našega podpisa ni na falsifikatih. — Nihče naj ne sodi o Kathreinerja Kneippovi-sladni-kavi, ako ni dobil pristnega blaga v zavoji, na katerem je natisnjena varnostna znamka. (417-1)

Kathreinerjeve tovarne za sladno kavo

Berlin — Dunaj — Monakovo.

Na prodaj

sta v zapuščino gospoda Antona Kneza spadajoče

posestvo na Grosupljem

obsezajoče lepo hišo, hleve, magacine, malin, žago in druga poslopja, 54 oral dobro zagnojnih vrtov, njiv in travnikov, nadalje pašne pravice, lepo živino in mnogo orodja in

posestvo na Vikrčah

obsezajoče lepo hišo, malin, hleve, magacine in druga poslopja v najboljšem stanju, 8 oral s sadnim drevjem zasajenih vrtov, njiv in travnikov in za vse porabno vodno silo.

Proda se tudi

200 centov dobrega sena.

Pojasnila se dobé v pisarni gospoda dr. Ivana Tavčar-ja in gospoda dr. Jerneja Zupanc-a v Ljubljani.

Kdor želi kaj kupiti, pošlje naj

do 1. maja t. l.

svojo pismeno ponudbo gospodu dr. Ivanu Tavčar-ju, odvetniku v Ljubljani, kot zastopniku „Matice Slovenske“. (443-3)